

Să aducem trăirile înapoi

Gabriel Stănciulescu

Să aducem trăirile înapoi

Mă strecor în gânduri, răvășit,
Refac pașii-n doi și te zăresc,
Ne pierdem din nou în infint
Și tot mai mult mă răscolesc.

Mi-am oprit clipele trăite,
Mai pun în van câte-o dorință,
Stârnesc din poftele-nvechite
Și port cu mine o căință.

Te caut și-n vise, nu obosesc,
Cred că am greșit să uit de noi,
Aș face orice să mai iubesc
Să aduc dorința înapoi.

Oare ce-aș putea să mai repar,
Să-mi ierți purtările rebele,
Din gestul meu, vinovat, bizar
Păstrăm secvențele fidele.

Trimit speranțele rămase
Să încerce ce n-am reușit,
S-aducă serile spumoase
Și trăirile... ce ne-au lipsit.

Atât de scurtă este viața,
Nu vrem un cer neînsorit,
Doar când iubești se-nalță ceața,
Doar când iubești ești împlinit.

Autor: Gabriel Stănciulescu